

ninger af disse Lovforslags Behandlinger ere overstaaede, alligevel ikke i Rigsdagen vil være Sangbund for helt at afskaffe Musikken.“

Det har desværre vist sig, at disse Ord ere slaaede til. Vor Partifælle i Landstinget sagde altsaa, at i næsten alle Grupper er man enig om det, men der siges ikke noget om, at Socialdemokratiet er med i denne Enighed. Vi havde bestemt taget Afstand fra det hele den Gang, men han forudsagde, at naar det Par Aar vare gaaede, vilde der nok i Rigsdagen være Sangbund for at gennemføre Forslag om Bibeholdelse af Musikken. Og det viser sig desværre i en sørgelig Grad at være Tilfældet, at efter at man først har faaet Forsvarslovene gennemført, og denne Sag er lagt til Side, kommer man nu med sine nye Krav og kræver denne betydelige Merudgift. Men jeg synes, man ikke har Ret til at anvende Citater paa den Maade, som sket er fra den ærede Ordførers Side.

Højre er evigglad for dette Forslag, og det er heller ikke saa underligt, for det er netop Højres Ønske og Villie, som her ske Fyldest. Det er netop et Forslag, som gaar i den Retning, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) stillede Ændringsforslag om, da Forsvarslovene vare til Behandling. Helt tilfreds er Højre ikke, for Højre bliver aldrig tilfreds, naar Talen er om at forhøje Militærudgifterne, de ville da altid forlange mere, end der bliver tilbudt dem. Men ellers have de særlig Grund til at være glade ved dette Forslag.

Jeg vil saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), der i stærke Ord forherligede Militærmusikken og navnlig talte om Militærmusikkens store Betydning i de afgørende Øjeblikke. Det bliver vel altsaa i de Øjeblikke, hvor det gælder Liv eller Død. Her talte det ærede Medlem ikke ud af personlig Erfaring, det ærede Medlem har ikke i Ordets egentlige Forstand været Soldat, de Sejre, han har vundet, skrive sig fra Fællederne ovre ved Fredericia og Nyborg og de Steder, ellers har han ikke været med. Men han talte alligevel om den uhyre Betydning, som Militærmusikken har, naar det gælder om at faa Folk til at gaa lige bus paa. Og saa nævnede han som et Eksempel Slaget ved Gravelotte, hvor man spillede den polske Nationalsang. Det var ganske vist ikke den, som det ærede Medlem hentydede til, men altsaa den virkelige polske Nationalsang, der blev spillet ved denne Lej-

hed. Det forekommer mig imidlertid, at man her staar overfor et af de skammeligste Misbrug, som Militærmusikken kan gøre sig skyldig i. Forholdet var den Gang det, at Polakkerne, som vare tvungne med ind i Krigen mod deres bedste Venner, Franskændene, skulde opildnes til at gaa i Døden mod Franskændene, og saa spillede man den Sang for dem, som det var forbudt dem at synge eller spille hjemme i deres Fædreland. Den Melodi brugte man ved den Lejlighed. Det er det skammeligste Misbrug, der kan gøres og nogen Sinde er gjort af en Nationalmelodi, det er noget lignende, som hvis Preusserne vilde spille den tapre Landsoldat, hvis en Gang Nordslesvigerne skulde føres frem mod deres eget Folk.

Jeg skal saa til Slutning gøre et Par Bemærkninger til min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer). Det ærede Medlem udtalte sig, synes jeg nok, med altfor stor Begejstring angaaende Militærmusikken. Jeg deler paa ingen Maade denne Begejstring og har selv aldrig nogen Sinde gaaet et Skridt af min Vej for at se, høre eller følge et militært Musikkorps. Min ærede Partifælle fra 13de Kreds er Politiker, men han er ogsaa Digter — i hvilken Henseende han er størst, skal jeg ikke udtale mig om her —, men det er saaledes, at naar Lyrik og Politik skulle forenes, skulle blandes sammen, gaar det gerne galt. Min ærede Partifælle har her talt ganske paa sine egne Vegne, Socialdemokratiet hæfter ikke i mindste Maade for de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, og hvis man som den ærede Ordfører vil tage disse Udtalelser til Indtægt for, at denne Synsmaade skulde være almindelig indenfor Socialdemokratiet, er det fuldstændig forkert.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Halsted: Maa jeg sige til det ærede Medlem, som nu satte sig, at alt det, han fortalte om, hvad der skete i Slaget ved Gravelotte, er noget, vi alle vide, og maa jeg saa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke et Sekund forringer det Eksempel, jeg anførte paa Musikkens Magt og Betydning (*Borgbjerg*: Misbrug af Musikken). Det kommer ikke den Sag ved. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) kan vanskeligt tie, naar jeg taler (*Sabroe*: Det er en Ære for